

ACK HÖR NI SJÖMÄNNER SOM PLÖJEN

Ni wet ju hur hafwet kan brusa,
 Och böljorna reser sig opp,
 När stormen begynner att susa,
 Det knakar i märsegel och topp.
 Från Norrland wi lyckligt utsegla,
 Den 18 Mars uti fjol,
 Men god wind det intet oss felat,
 Förnöjda war alla ombord.
 Men straxt andra dagen derefter,
 Blef all wåran glädje förbi,
 Ty stormen tog till utaf krafter,
 Det skedde ett jemmerligt spel.
 Det stötte så hårdt mot en klippa,
 Med sådan förskräckelig fart,
 Att skeppet i två stycken måst' brista,
 Och allting blef uppfylt med wat'n.
 En del sprang förtwiflad i hafwet,
 De tänkte att simma till land,
 En del blef i skeppet begrafwet,
 Ty allting blef uppfylt med wat'n.
 Ja bränwinspipor och ankar,
 Och brödet i haf kasta wi,
 Ja stolta matrosar må wandra,
 På sjön i ynkeligt wis.
 Härmed will jag ända min wisa,
 Och intet mer klaga min nöd,
 Långt heldre jag Herran will prisa,
 Som mig hafwer frälst ifrån död.
 Nu har jag förwunnit min wåda,
 Nu är jag förnöjder igen,
 Ty tackar jag Gud för hans nåde,
 Till sjön står min åtrå igen.